

Ο μπαρμα-Λυκούργος ο Φιλόπουλος από το Κοντογόني

Σε μέρες γιορτινές και προπαντός στο πανηγύρι ή σε γάμο ο μπαρμα-Λυκούργος ο Φιλόπουλος ή «Λάλας», μπορούσε να τραγουδάει συνέχεια μια και δυο μέρες σα γραμμόφωνο και να μη βραχνιάζει. Χάλαγε ο κόσμος. Πολυές φορές άμα έμπαινε στα μεράκια, έβγαζε και τα παπούτσια του –συνήθως την παραμονή του πανηγυριού-τα πετούσε, και χόρευε με τα τσουράπια του. Αρχιζε δε με το δικό του τραγούδι:

«Απόψε καλέ από-ψε τα μεσάνυχτα,
Ίσια με τις κοντανούλες μου' ρθανε και δυό μικρούλες,
μου στρώσαν καλέ μου στρώ-σανε να κοιμηθώ
και με βάλανε στη μέση να διαλέξω ποια μ' αρέσει...»

Οι χωριάτες γύρω γύρω χειροκροτούσαν και φώναζαν: «Γεια σου μπαρμα-Λυκούργο, γεια σου Λάλα, χίλια χρόνια να μας ζήσεις». (απόσπασμα από το βιβλίο του συμπατριώτη μας Πάνου Κοσμοπούλου «Μεσσηνιακή Παράδοση Βίου»).

Ο Παυλοσπύρος από το Κοντογόني

«Ο Παυλοσπύρος, ένας πανύψηλος λεβεντόγερος με το βαρβάτο άλογό του, τον «Μπουρνέ-λη» με τα πολλά τα φάλαρα, σε όποιο χωριό πήγαινε, με την πρώτη οκά κρασί, έμπαινε στο χορό και η φουστάνελα του-που δεν την έβγαλε μέχρι το θάνατό του-ερχότανε γυροβολία σαν τη φτερωτή του μύλου. Χόρευε και τραγουδάγε:

«Μια βλάχα μια παλιόβλαχα
Παντρεύει τον υγιό της.
Δώδεκα μύλοι αλέθανε
τ' αλεύρια για το γάμο.
Οι έξι αλέθουν με νερό
κι οι έξι με το γάλα.
Κι ένας μύλος ζερβόμυλος
αλέθει το πιπέρι...»

(απόσπασμα από το βιβλίο του συμπατριώτη μας Πάνου Κοσμοπούλου «Μεσσηνιακή Παράδοση Βίου»).

Ένα αλλόκοτο μυστήριο

Ένα παράξενο γεγονός συμβαίνει στα χωριά μας. Όσο πιο άγονη είναι η γη, τόσο περισσότερο πονετικά προσηλώνεται στην ιδιοκτησία η αγάπη του ανθρώπου. Είναι ένα αλλόκοτο μυστήριο αντιθέσεων. Τη φιλεργία την ακούραστη να τη βρῖσκει κανείς όχι στην παχιά, στην όμορφη, τη γενναιοδωρη, την πολυκαρπη γη, αλλά στη φτωχή και λιανή που χρειάζεται περισσότερο ιδρώτα, παρά νερό για να καρπίσει.

Καταβόθρα Χώρας

Η είσοδος της σπηλαιώδους Καταβόθρας (καταχωσμένη σήμερα) βρίσκεται μέσα στη Χώρα, σε τόπο με πυκνή βλάστηση, στην Οδό Αριστομένη Κοκκέβη, δίπλα ακριβώς στην Οικία Αρ. 8 και απέναντι από την Οικία Αρ. 13. Πρόκειται για υπόγειο, ουσιαστικά, σπήλαιο μεγάλου μήκους, με αλληπάλληλους, ακανόνιστους κυκλικούς θαλάμους ("αλώνια"), διαμέτρου έως και 10 μ. Η ανασκαφή του Σπ. Μαρινάτου στα αριστερά της εισόδου του το 1955 έφερε στο φως ποσότητα κεραμικής της Νεώτερης Νεολιθικής εποχής. Είναι μια από τις αρχαιότερες ομάδες κεραμικής που γνωρίζουμε από τη Νοτιοδυτική Πελοπόννησο, οπωσδήποτε η αρχαιότερη από την περιοχή της μεταγενέστερης πρωτεύουσας του Νέστορος. (Τα στοιχεία είναι από την επίσημη ιστοσελίδα του δήμου Νέστορα)

Υδατοδεξαμενές

Προχωρούν και μάλιστα εντατικά οι διαδικασίες για την κατασκευή υδατοδεξαμενών στους δήμους της δυτικής Μεσσηνίας: Βουφράδος, Παπαφλέσσα, Αετού, Αυλώνος, Δωρίου, Ιθώμης, Κορώνης, Νέστορος και Φιλιατρών προϋπολογισμού 1.150.000 ευρώ. Είναι έργα σπουδαίας σημασίας αφού τα χωριά μας είναι πυρόπληκτα.

JOSEPH WILHELMUS GARTHOFF:

Κηδεύτηκε στη Δροσιά

Την Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2009 κηδεύτηκε στον Ιερό Ναό Κοιμητηρίου Δροσιάς ο αποθανών JOSEPH WILHELMUS GARTHOFF. Στη νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν η σύζυγός του, τα παιδιά του, οι λοιποί συγγενείς και κάτοικοι από τη Δροσιά.

Τα ενδεικτικά και τα απολυτήρια μιας άλλης εποχής...

Σήμερα, στην εποχή της γνώσης, εκείνα που μετράνε είναι οι μεταπτυχιακές σπουδές και όχι μόνο. Στα πέτρινα χρόνια, όμως, αξία είχε το απολυτήριο του δημοτικού και πολύ περισσότερο το απολυτήριο του σχολαρχείου. Λίγα ήταν τα άτομα που διέθεταν εκείνα τα χρόνια απολυτήριο σχολαρχείου. Η νεολαία τότε των χωριών έμπαινε από την παιδική ηλικία στη σκληρή βιοπάλη για να βγει ο επιούσιος. Ως εκ τούτου η φοίτηση στα σχολεία ήταν δευτερευούσης σημασίας. Στη φωτογραφία βλέπουμε δυο τίτλους του δημοτικού σχολείου Παπαφλέσσα.

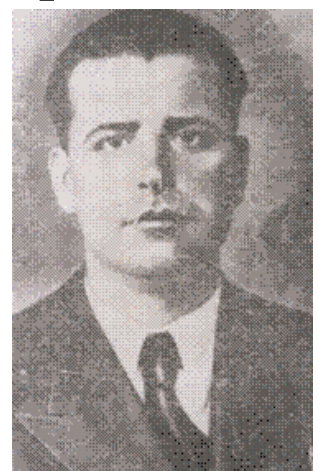

Στην πρώτη φωτογραφία βλέπουμε το απολυτήριο αποφοίτησης από το Δημοτικό Σχολείο Παπαφλέσσα, σχολικού έτους 1948-1949, του μαθητή Βασίλη Παπαδόπουλου του Παναγιώτη που είχε γεννηθεί το 1933. Η διαγωγή του ήταν κοσμιωτάτη και η αποφοίτησή του έγινε με το βαθμό Σχ. Καλώς Έξι (6). Στη δεύτερη φωτογραφία βλέπουμε το ενδεικτικό του Κωνσταντίνου Παπαδόπουλου του σχολικού έτους 1936-1937 που προάγεται στη Β' τάξη του δημοτικού σχολείου Παπαφλέσσα.

Μια ανθρώπινη τραγωδία...

Οι περισσότεροι κάτοικοι των χωριών μας έχουν επισκεφτεί τα ταμπουρία του Παπαφλέσσα και έχουν δει την πυραμίδα που έχει κατασκευαστεί για να θυμίζει τη μεγάλη θυσία. Αλλά και αυτοί που δεν έχουν πάει στα ταμπουρία η πυραμίδα φαίνεται καθαρά από το Βλασόκαμπο και από πολλά σημεία της Βουφράδας. Ο πολιτικός μηχανικός που κατασκεύασε την πυραμίδα, το 1938, συνδέοντας το όνομά του με την περιοχή μας λεγόταν Νικήτας Σούμπλης του Ιωάννη και

είχε γεννηθεί το 1904 στο χωριό Νέδουσα της Μεσσηνίας. Ήταν ο άνθρωπος που η ζωή του έξι χρόνια αργότερα θα μπορούσε να γίνει κινηματογραφική ταινία. Τον σπούδασε πολιτικό μηχανικό με τεράστιες θυσίες ο αδερφός του Θανάσης Σούμπλης στη Γαλλία και αργότερα στην Αμερική. Επέστρεψε στην Ελλάδα και ανέλαβε προϊστάμενος της μηχανικής υπηρεσίας δήμων και κοινοτήτων Μεσσηνίας. Πολλά έργα στη Μεσσηνία φέρνουν την υπογραφή του. Την περίοδο της κατοχής συνελήφθη από τα γερμανικά στρατεύματα και οδηγήθηκε στις φυλακές της Τρίπολης. Μόλις το έμαθε ο αδερφός του Θανάσης ότι οι Γερμανοί συνέλαβαν τον αδερφό του, το καμάρι του σπιτιού τους, που με τόσες θυσίες είχε σπουδάσει τράβηξε κι αυτός για την Τρίπολη προκειμένου να παρακαλέσει και να πετύχει την απελευθέρωση του αδερφού του. Έφτασε στην Τρίπολη και πήγε στον σκοπό της φυλακής ζητώντας να δει τον αδερφό του. Η πίεση που ασκούσε ήταν έντονη, η μια κουβέντα έφερε την άλλη και σε λίγο βρέθηκε δυστυχώς και αυτός κρατούμενος των Γερμανών. Χαράματα, 15 Ιανουαρίου 1944, οι Γερμανοί βγάζουν τους κρατούμενους στο προαύλιο της φυλακής προκειμένου να επιλέξουν δέκα άτομα για να εκτελέσουν ως αντίποινα. Στα ονό-

ματα που φώναξαν ήταν και το όνομα Νικήτας Σούμπλης. Μόλις ο κατακτητής φώναξε «Νικήτας Σούμπλης» σε χρόνο αστραπή ο Θανάσης πετάγεται στο μέρος των μελλοθνήτων για να γλιτώσει ο σπουδασμένος με θυσίες αδερφός του. Έτσι, ανάμεσα στους δέκα Έλληνες που κρέμασαν οι Γερμανοί από μπαλκόνια της οδού Ταξιαρχών στην Τρίπολη ήταν και ο Θανάσης Σούμπλης. Η τραγωδία όμως δεν τελείωσε εδώ. Στις 23 Φεβρουαρίου 1944 εκτελείται και ο Νικήτας Σούμπλης στο ρέμα του Αϊ-Νικόλα στην Τρίπολη μαζί με 49 ακόμη πατριώτες. Η αγάπη των αδερφών Σούμπλη πέρασε στην τοπική ιστορία. Ευχή όλων μας, ο τόπος μας, να μη ζήσει τέτοιες τραγικές στιγμές.

Το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» στα Χιλιχώρια

Στο διπλανό μας δήμο των Χιλιχωριών βρίσκεται σε εξέλιξη η εφαρμογή του σημαντικού προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι». Το πρόγραμμα θα στηριχτεί από το δήμο Πύλου, ο οποίος εκτός από το δήμο Χιλιχωριών θα στηρίξει και το δήμο Μεθώνης με το ίδιο πρόγραμμα. Αυτό επεσήμανε ο δήμαρχος Γιώργος Χρονόπουλος, εκφράζοντας την ικανοποίησή του για «την υλοποίηση ενός σημαντικού προγράμματος, που θα προσφέρει πολύτιμες κοινωνικές υπηρεσίες στους δημότες. Θα συμπαραστέκεται στους ανήμπορους και ηλικιωμένους, στους μοναχικούς ανθρώπους του δήμου μας και των άλλων δύο γειτονικών δήμων».